

Dragi rojaki!

Lepo pozdravljeni! Preko radia Ognjišče, sem slišala, kako se Slovenci doma in po svetu pripravljamo na slavljenje vstalega Kristusa. Tudi postno premišljevanje nadškofa Perka v dvorani Teološke fakultete v Ljubljani je bilo zelo primerno za ta praznik. Zaradi njegove dobre teološke priprave in prijaznih odgovorov prisotnim je prihajalo vedno več listkov z zanimivimi vprašanji iz dvorane.

V neki znani italijanski reviji je prebral nagovor Janeza Pavla II. o *Božjem molku*, prav takrat, ko so ga prosili za postno predavanje na temo: *Najhujša grožnja današnjega časa je Božji molk*. Navedel je nekaj papeževih besed in psalm 22., iz evangelija po Mateju, o zapuščenem človeku, rekoč: Okrog devete ure je Jezus dvakrat zaklical z močnim glasom: "*Eli, Eli, lama sabaktani*" in je *izdahnil* dušo. (...) Ko so pa stotnik in Jezusove straže čutili potres, so se silno prestrašili in govorili: "*Resnično, ta je bil Božji Sin!*"¹

Jezusov klic: Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil, nikakor ni izraz nevere, je dejal, ampak je krik preizkušenega človeka. Izraža stisko duše ob človeškem molku, ki ga spremlja tudi Božji molk. Ko se človek nahaja v *temni noči*, - ki jo sv. Janez od Križa označuje kot pot, ki ga je približala Bogu, rekoč:

(...) *O noč, ki si me vodila,*

(...) *ti si združila Ljubljenega z ljubljeno (dušo),*

*noč, ki si jo v Njega spremenila.*²

Nato je razložil dokončni cilj Jezusove osamljenosti, ki jo tudi danes najdemo v trpečih in zapuščenih. Aktualna tragedija Božjega molka ni v Bogu, ampak je v zavračanju Boga s strani človeka. Navedel je naslednje zelo nenavadne besede za Janeza Pavla II: "Človek je zapustil Boga." Bog nas vedno svari o stanju človeštva po razodetju in po dogodkih, kakor so na primer vojne. Božja beseda ne pride do človeka, zaradi njegove hudobije. Njegova nevera ga onesposablja.

Človek prihaja pod vpliv satana, je dejal, ki združuje vse Bogu sovražne sile. Zato Jezus ni mislil, da se bo evangelij takoj razširil, in se je celo vprašal ali bo Sin človekov sploh našel vero, ko bo prišel ob koncu sveta. Nevera spremlja človeštvo sedaj in ga bo spremljala vse do konca zgodovine odrešenja. Sedaj živimo med dobrim in zlim, zato je, in bo, Božji molk v vsej zgodovini. Se je začel s prvim človekom, ki se je skrnil pred Božjim glasom potem ko je grešil. Nato, v času Noeta in Babilonskega stolpa, je bila zemlja vedno bolj sprijena. Človek je postal gluha za Božji glas. Nič več ga ne bo zadržalo, vse kar bodo ljudje hoteli, bodo storili, ne glede na božjo postavo. V Cezareji je sv. Peter izrazil, h komu naj gremo, ker v Kristusu je večno življenje. Vstajenje je polnost življenja. Jezus ne zahteva od nas neke meglene vere, kot jo širi New Age, ki nasprotuje božjemu odrešenju, ker uči, da človek odreši sam sebe, ampak zahteva vero v edinega božjega Sina. Kajti odrešenje ni samo človek, je hkrati Bog.

---

¹ (Prim. Mt. 27, 45-55)

² Antologia prima de la poesia española. str. 65, pesem 25 Iz Pesmi duše, ki je preko odpovedi prišla do združitve z Bogom. Colección: Castalia Prima: <http://www.castalia.es>

Božji molk je znamenje, da s človekom nekaj ni v redu in mu mora slediti vesel krik ob rojstvu novega človeka. Mnogi pa nočejo ne zakona ne Kristusa, ki ga je Oče poslal. Bog jih prepušča nesrečam, ki jih prinaša hudobija.

Praznik božje slave je velika noč. Milost premaga vse zvijače satana, da zaradi naše hudobije nismo brez Božje moči. Z njo lahko naredimo veliko več, kot si mislimo. Čeprav smo majhni, smo enkratne osebe. Spreobrnitev je stalni proces. Temu je namenjen postni čas. Ali slišimo Boga? Kaj lahko storimo, da nam bo blizu njegov glas in si tudi mi medsebojno pomagamo?

Velika noč nas bo približala Bogu, ker molk ni na strani Boga, ampak na strani človeka, ki greši proti Božji ljubezni. Vsi smo potrebni Božje slave. Jezus je prevzel nase greh, to je krik človeka-Boga v stiski, Moj Bog, zakaj si me zapustil -, ko ga je božje ljudstvo zavrglo, ko so ga sodniki obsodili, kot božjega Sina in političnega zločinca.

Krščanstvo se počasi razvija. Vedno znova so in so bile potrebne preнове. Pravih kristjanov je komaj ena tretjina ljudi, tudi prej jih ni bilo mnogo več. Po zgledih zemeljskih vladarjev so se kristjani bogatili ter si nadevali visokih imen. Jezus pa pravi, meni je dana vsa oblast. Družbena pojava, brez Boga, onemogoča Božji govor. Božje odrešenje je v edinosti in povezovanju človeka z Bogom. Temelj za notranjost duhovnih ustanov je duh uboštv.

Senca nad našo domovino se imenuje sekularizacija in liberalizem. Sekularizacija s svojim relativizmom in avtonomnostjo izriva iz življenja Boga. Besede Bog ne prenese. Izziv naše vere je krščanska nenavzočnost. Tudi za liberalizem postava, Cerkev, Bog nič ne velja. V imenu človeka postavi človeka za absolutnega gospodarja namesto Boga. Hoče presegati vero v Boga ter postaviti človeka nad vsem in nad vse. V tem je hudobija secularizacije in liberalizma, ki povzroča Božji molk. Vendar človek ne bo mogel ustvariti raja na svetu, ker Jezus ni odstranil kerubov izpred vrat zemeljskega raja.

Papež govori o človeški tragediji, vendar pravi, če bomo kristjani zvesti, bo dobrota zmagala zlo, in nas bo Velika noč približala Bogu. Vendar je Božja ljubezen identična Božji pravičnosti: Kdor se je bo tudi žel. Zato je tako potrebna molitev, da se bo to spremenilo in bo človek sprejel božjo ljubezen. Tudi škofovo zaupanja v naše ljudi in v Cerkev na Slovenskem je veliko, zaradi vpliva naše tradicionalne vernosti in malih občestev, ki so potrebna za našo prihodnost. V jedru ima naš narod zdravo človeštvo in se krepi. Božji molk ni popoln. Milost nam bo dana z veliko nočjo.